

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 9. januar 2013
Sagsnr.: 18600
Dok.nr.: 480389

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 14. december 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 100 (Alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål 100:

”Kan brug af 170 mg kobber pr. kg foder til smågrise under 12-ugers alderen anses for at være den mængde kobber, der skal til for at dække dyrets naturlige behov, eller er der tale om brug af kobber som vækstfremmer?”

Svar:

Fødevarestyrelsen har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Svins behov for kobber som mikronæringsstof har været diskuteret i en del år. I 2003 blev maksimalindholdene i foder sænket, sådan at det dengang højeste tilladte indhold for grise på 175 mg pr. kg i de første 16 uger af deres levetid blev nedsat til 170 mg pr. kg i de første 12 uger, og maksimalgrænseværdien for kobberindholdet i resten af svinenes levetid blev nedsat fra 35 mg/kg til 25 mg/kg.

Den videnskabelige udtalelse, der i 2003 lå til grund for nedsættelsen af kobberindholdet, anbefalede, at de 175 mg kobber pr. kg kun skulle være tilladt for grise op til 10 uger, fordi den vækstfremmende effekt kun kunne demonstreres for grise i den aldersgruppe. I stedet valgte man altså at nedsætte kobberindholdet til 170 mg/kg i de første 12 uger af grisenes levetid. Ud over sænkning af det tilladte indhold i foderet blev det også anbefalet, at man skulle være opmærksom på miljøbelastningen som følge af kobberindholdet i foder, og at der skulle forskes mere i sammenhængen mellem kobber og antibiotikaresistens hos bakterier.

Det er ikke muligt på baggrund af eksisterende viden at give et klart svar på, om den mængde kobber, der maksimalt kan tilføres i dag, alene dækker et fysiologisk behov,

eller hvornår der også er tale om andre virkninger. For grise op til ca. 10 uger vil den nuværende maksimalt tilladte mængde kobber også have en væksthæmmende effekt, men det er ikke muligt præcist at angive, hvor stort det fysiologiske behov er. Det kan for eksempel afhænge af de forskellige kobberforbindelsers biotilgængelighed og samspillet med andre mikromineraler.

Der har derfor siden 2003 været fokus på kobberindholdet i foder, og det er vigtigt at få fastslået, hvor stort dyrenes behov egentlig er.

Grænseværdierne for kobber i foder er EU-grænseværdier, og EU-Kommissionen har bedt EFSA om en vurdering af dyrenes behov for kobber. Flere medlemsstater, herunder Danmark, har flere gange rykket for resultatet af denne vurdering, senest på et møde i Den Stående Komite for Fødevarekæden og Dyresundhed, afdelingen for dyrefoder, den 13 – 14. december 2012. Kommissionen gav på mødet udtryk for, at vurderingen forventes at ville foreligge i løbet af foråret 2013.”

Mette Gjerskov

/Lene Carpentier